Lietas Nr. 11810011304
Lietas arhīva Nr. K29-0041-14/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 13.novembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Ieva Kulagina
ar sekretāri Egiju Žaugri
piedaloties prokurorei Ludmilai Orlovai
zvērinātai advokātei Ingai Laucei
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā.
Tiesa, izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus un tiesas sēdē iegūtos pierādījumus,

konstatēja

/pers. A/ tīši nodarīja smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos: 2004.gadā, laika posmā no 2004.gada 22.aprīļa līdz 2004.gada 23.aprīlim, autobusā, brauciena laikā no Rīgas uz Prāgu, uz Pasaules čempionātu hokejā, starp /pers. A/ un /pers. B/ (iepriekšējais uzvārds – /uzvārds/) izraisījās konflikts sakarā ar /pers. B/ uzvedību, kura gaitā notika savstarpēja apvainojošu un aizskarošu vārdu apmaiņa, kā rezultātā starp /pers. A/ un /pers. B/ (/uzvārds/) izraisījās savstarpējas naidīgas attiecības. 2004.gada 23.aprīlī pēcpusdienā, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, autobusa pieturas laikā Polijas teritorijā, netālu no Varšavas, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā vietā /pers. A/, izkāpjot no autobusa kopā ar /pers. B/, uz savstarpēju naidīgu attiecību pamata, kas izveidojās ilgstošu konfliktu rezultātā, nolūkā nodarīt /pers. B/ (/uzvārds/) miesas bojājumus, tīši ar dūri vienu reizi strauji iesita /pers. B/ pa seju, no kā /pers. B/ atmuguriski nokrita uz asfalta un, atsitoties ar galvu pret betona uzlējumu, zaudēja samaņu. Sitiena ar dūri pa seju un sekojošā kritiena rezultātā /pers. B/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: plašs asinsizplūdums un viens nobrāzums lūpu rajonā kreisajā pusē, sista brūce pakauša rajonā, saasiņojums zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem, kā arī hematoma zem cietā smadzeņu apvalka un smadzenēs, kas izraisīja smadzeņu tūsku.

Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušā dzīvībai.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas neatzina, cietušā /pers. B/ pieteikto kaitējuma kompensāciju Ls 80000 jeb EUR 113829,74 apmērā neatzina.

Par celtās apsūdzības būtību apsūdzētais /pers. A/ paskaidroja, ka 2004.gada 23.aprīlī vai 24.aprīlī trijos naktī satikās ar draugiem Rīgā, pie Dailes teātra, jo no turienes bija plānots braukt ar autobusu uz Pasaules čempionātu hokejā, kas norisinājās Čehijā, Prāgā. Visi bija jautrā noskaņojumā, lietoja alkoholu, iepazinās ar pārējiem autobusā braucošajiem pasažieriem, arī ar /pers. B/, tolaik /uzvārds/, kurš arī lietoja alkoholu. /pers. A/ sēdēja autobusa salona otrajā stāvā priekšējā sēdeklī, /pers. B/ sēdēja trīs rindas aiz viņa. Latvijas – Lietuvas robežpunktā /pers. B/ izveidojās konflikts ar robežsargiem, jo robežsargi redzēja, ka viņš pa autobusa logu filmēja robežkontroles punktu. Robežsargi /pers. B/ palūdza izkāpt, tāpēc apmēram par pus stundu aizkavējās robežas šķērsošana. Pēc tam /pers. B/ atgriezās autobusā un lielījās, ka ir samaksājis robežsargiem naudu. /pers. B/ nepatika pārējo jautājumi, kāpēc viņam tas ir vajadzīgs. Kādā brīdī /pers. B/ gribēja ar apsūdzēto samainīties ar vietām, lai sēdētu pie priekšējā loga un filmētu ceļu, taču /pers. A/ mainīties vietām ar /pers. B/ negribēja, jo bija savā draugu lokā un negribēja iet sēdēt blakus /pers. B/ draudzenei, svešam cilvēkam. Brauciena laikā alkohola lietošanas dēļ katru piezīmi vai atteikumu /pers. B/ uztvēra saasināti. Lietuvas – Polijas robežpunktā atkal /pers. B/ filmēja, jau esot ārpus autobusa, tāpēc uz šīs robežas viņu autobusu aizturēja uz vēl ilgāku laiku un tas nevienam no pasažieriem nepatika. Tad „vārds pa vārdam" viņiem izveidojās mutisks konflikts. /pers. B/ izteica apvainojumus /pers. A/ un viņa draugiem cietumnieku žargonā, sāka draudēt gan ar nazi, gan draudēja ar skrūvgriezni sagriezt aknas, viņa izteiktie lamuvārdi bija seksuāla rakstura, apsaukājot arī klātesošās sievietes. Kopumā /pers. B/ bija stipri piedzēries, arī /pers. A/ bija iedzēris. Mutiskais konflikts turpinājās līdz kādai apstāšanās vietai Polijā. Kāpjot ārā no

autobusa, /pers. A/ draugs, kurš sēdēja netālu no viņa, teica, lai beidz jokoties, jo /pers. B/ ir nazis. Izkāpjot no autobusa, /pers. B/ stāvēja pāris metru attālumā no /pers. A/, /pers. B/ rokas bija kabatā, viņš grīļojās un izskatījās, ka alkohola lietošanas rezultātā viņam ir grūti aptvert situāciju. Tad /pers. B/ sasvērās vai krita, katrā ziņā izdarīja kustību uz /pers. A/ pusi, tāpēc viņš /pers. B/ spēcīgi atgrūda ar roku ķermeņa augšdaļas – kakla vai plecu rajonā, un cietušais atmuguriski nokrita zemē. /pers. B/ sāka gārkt un laikam bija bezsamaņā. Pēc kāda brīža cietušais sāka atgūties, viņam bija pārsista galva, kuru kāds aptina. /pers. B/ draugs /pers. C/ un /pers. A/ piecēla /pers. B/ kājās, turot aiz padusēm, un palīdzēja /pers. B/ aiziet atpakaļ uz autobusu. Nekādus miesas bojājumus cietušajam neredzēja, tikai pakausī viņam bija asinis. Brauciens turpinājās, /pers. B/ kādu laiku gulēja, ik pa brīdim pamodās, jautāja savai draudzenei par zālēm, jo viņam sāpot galva. Pēc tam Polijas – Čehijas robežpunktā konstatēja, ka /pers. B/ mugurā bija tikai krekls un apakšbikses, viņu atkal aizturēja robežsargi. Naktī /pers. B/ staigāja pa autobusu, kādā brīdi viņš gulēja uz autobusa grīdas. Ierodoties Prāgā, kas bija apmēram diennakti pēc notikušā, Nelsa draugs izsauca ātrās medicīniskās palīdzības darbiniekus, kuri nogādāja cietušo slimnīcā. Apsūdzētais/pers. A/ atzīst, ka pagrūda cietušo /pers. B/, taču to darīja pašaizsardzības nolūkā.

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas krimināļprocesa laikā sniegtās liecības.

Pirmstiesas krimināļprocesā nopratināts kā liecinieks, /pers. A/ liecināja, ka 2004.gada 23.aprīlī kopā ar draugiem brauca uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Autobusā sēdēja kopā ar /pers. D/, otrajā stāvā, priekšgalā pa labi. Iekāpšanas laikā /pers. B/ jau bija piedzēries. Kad uz Latvijas – Lietuvas robežas pārbaudīja pases, /pers. B/ sāka filmēt robežsargus, par ko viņam tika aizrādīts, taču viņš turpināja filmēt un viņu izsauca ārā no autobusa. Pēc tam /pers. B/ atgriezās autobusā un stāstīja, ka ir atpircies. Uz Lietuvas – Polijas robežas, jau zinot, ka robežkontroles punktā filmēt nedrīkst, /pers. B/ atkal sāka filmēt, par ko poļu robežsargs viņu izsauca no autobusa. Atnākot /pers. B/ teica, ka ir samaksājis robežsargiem vairākus simtus eiro. Pēc kāda laika /pers. B/ gribēja samainīties vietām ar /pers. A/, jo gribēja kaut ko filmēt, bet viņš viņam atteica un mēģināja nepievērst /pers. B/ uzmanību. Visu laiku /pers. B/ centās nomierināt viņam blakus sēdošā draudzene. Kādā brīdī /pers. A/ bija aizmidzis un pamodās no tā, ka /pers. B/ strīdējās ar viņa draugiem, apsaukāja gan vīriešus, gan ar viņiem braucošās sievietes. Kādā brīdī /pers. D/ /pers. B/ cietuma žargonā piedāvāja stāties intīmās attiecībās, draudēja, ka sadurs visiem aknas ar skrūvgriezni. Strīds notika jau Polijas teritorijā un bija pienākusi kārtējā autobusa apstāšanās reize. Kāpjot ārā no autobusa, /pers. E/ teica /pers. A/, lai uzmanās, jo /pers. B/ ir nazis. Atgriežoties atpakaļ pēc tualetes apmeklējuma, pie autobusa ieraudzīja /pers. B/, kurš turēja roku kabatā. /pers. B/ spēra soli uz /pers. A/ pusi, vienlaicīgi velkot ārā roku no kabatas. Tā kā /pers. E/ pirms tam bija viņam teicis, ka /pers. B/ ir nazis, padomāja, ka /pers. B/ viņam uzbruks, tāpēc pagrūda viņu ar roku krūšu kurvja rajonā. Grūdiena rezultātā /pers. B/ nokrita atmuguriski, atsitoties ar galvu pret asfaltu. Bija redzams, ka /pers. B/ tek asinis no pakauša aizmugurējās daļas. Tad viens no autobusa pasažieriem atnesa no autobusa aptieciņu un sniedza /pers. B/ pirmo palīdzību, apsienot galvu ar bindi. /pers. A/ kopā ar /pers. C/ palīdzēja /pers. B/ piecelties un aiziet līdz autobusam, savukārt autobusā /pers. C/ palīdzēja /pers. B/ aiziet līdz savai vietai. Pēc kāda laika /pers. B/ norāva apsēju no galvas. Viņš arī turpināja uzvesties agresīvi, sita pa logu ar roku, skaļi sauca savu draudzeni, kura bija aizgājusi sēdēt uz citu vietu, jo viņa nevarēja izturēt /pers. B/ uzvedību. Pa nakti, kad /pers. B/ staigāja pa autobusu, dzirdēja lielu troksni, bet no rīta, ieraugot /pers. B/, redzēja, ka viņam ir stipri sapampusi labā sejas puse. Prāgā grupas vadītājs izsauca ātrās medicīniskās palīdzības darbiniekus. (3.sējums 33. – 34.lietas lapa)

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina, viņa vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā, ir pierādīta ar tālāk sprieduma tekstā uzskaitītajiem tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem un krimināllietas materiāliem.

Ar cietušā /pers. B/ liecībām tiesas sēdē par to, ka 2004.gadā iegādājās divas biļetes sev un draudzenei Maritai uz hokeja čempionātu Prāgā. Uz Prāgu devās ar autobusu, pavisam kopā tajā atradās sešdesmit astoņi cilvēki. Autobusā lietoja alkoholiskos dzērienus, attiecības ar visiem viņam bija draudzīgas. Ar videokameru filmēja notiekošo, slepus filmēja arī Latvijas – Lietuvas un Lietuvas – Polijas robežpunktā, par ko saņēma aizrādījumus no brauciena dalībniekiem un robežsargiem. Lietuvas – Polijas robežsargi atņēma viņam kameru, taču viņš atvainojās robežsargiem par filmēšanu, samaksāja soda naudu un robežsargi atdeva viņam kameru atpakaļ. Atgriežoties autobusā, /pers. A/ un /pers. D/ viņam izteica pretenzijas par to, ka viņa filmēšanas dēļ autobusam ir jāstāv un tas nevar braukt tālāk. Pēc tam viņu sāka apvainot arī citi vīrieši, lietojot rupjus vārdus, apsaukājot viņu par „pederastu". Izcēlās savstarpēja vārdu apmaiņa, arī /pers. B/ pats pretī atbildēja rupjiem vārdiem, pēc tam sāka snauduļot, taču /pers. A/ viņu kāda brīdī pamodināja un teica, lai kāpj ārā, ka vajag parunāt. Kāpjot ārā no autobusa, /pers. A/ gāja viņam no muguras un stūma viņu līdz trepēm. Viņš izkāpa ārā, paspēra vienu soli un tad /pers. A/ viņam ļoti stipri iesita, no saņemtā sitiena nokrita un ar pakausi atsitās pret kaut ko cietu. Kad viņš nokrita, apkārtējie uz viņu kliedza, bet /pers. D/ viņam iesita ar dūri pa dzimumorgāniem. Kad cietušo ievietoja atpakaļ autobusā, viņš daļēji bija bezsamaņā. Cietušajam blakus sēdēja Marita, kura kopā ar citiem pasažieriem aptina viņam galvu, iztīrīja brūci un sniedza pirmo palīdzību. Viņam ļoti stipri sāpēja galva, taču autobuss turpināja ceļu. Vairākkārt lūdza izsaukt ātro palīdzību. Uz Polijas – Čehijas robežas viņa stāvoklis bija kritisks, izskrēja no autobusa un robežsargiem lūdza izsaukt ātro palīdzību. Medicīnisko palīdzību jau Prāgā izsauca /pers. C/ un /pers. F/. Atceras, ka Prāgā viņu aizveda uz klīniku, ik pa laikam viņš zaudēja samaņu. Cietušais apgalvo, ka nevienam nedraudēja ar nazi, taču tas viņam bija līdzi un brīdī, kad viņu apsaukāja, nazis viņam atradās blakus, taču to zemē nogrūda viņa draudzene Marita. Gūtās galvas traumas dēļ cietušais tagad ir otrās grupas invalīds, pārcietis deviņas galvas operācijas, kā arī viņam ikdienā ir nepieciešams lietot medikamentus.

Ar liecinieka /pers. C/ liecībām tiesas sēdē par to, ka 2004.gadā brauca uz hokeja čempionātu Prāgā. Visi autobusa pasažieri lietoja alkoholiskos dzērienus. /pers. B/ bija līdzi videokamera, viņš filmēja uz robežas, kur to nevarēja darīt, tāpēc

viņam radās konflikts ar robežsargiem. Autobusā arī bija konflikts, taču nevarēja saprast, vai cilvēki lamājās vai tikai sasaucās savā starpā, jo autobusā bija liels troksnis. Liecinieks nezin, kāpēc Polijā apstāšanās vietā sākās konflikts, kad izkāpa no autobusa, redzēja, ka apsūdzētais iesita /pers. B/ ar dūri, cietušais nokrita uz asfalta un tā arī palika, guļot zemē. Brīdī, kad apsūdzētais iesita cietušajam, cietušais pret liecinieku stāvēja ar muguru, tāpēc precīzi neredzēja, pa kurieni apsūdzētais iesita cietušajam. Tad pie cietušā pieskrēja /pers. D/ un iesita starp kājām, pēc kā cilvēki tika nostumti malā un cietušajam tika sniegta pirmā palīdzība, viņš tika ienests autobusā un autobuss turpināja braukt. Vizuāli miesas bojājumus cietušajam nevarēja redzēt, bet paceļot viņu, bija redzamas asinis uz asfalta, kā arī cietušais bija zaudējis samaņu. Autobusā pārsēja cietušajam galvu. Pēc traumas cietušais bija mierīgs, ik pa laikam modās augšā un teica, ka viņam sāp galva. Cietušajam palika labāk, tāpēc sarunāja, ka brauks līdz galamērķim, bet, ja viņa stāvoklis pasliktināsies, griezīsies pēc palīdzības.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības.

2004.gada 26.maijā /pers. C/ liecināja, ka 2004.gada 23.aprīlī ap pulksten 4.00 izbrauca no Rīgas uz Pasaules čempionātu hokejā. Autobusā brauca arī viņa sievasmātes brālis /pers. B/. 2004.gada 23.aprīļa pēcpusdienā, pirms Varšavas, pieturas laikā starp /pers. B/ un /pers. D/ izcēlās konflikts. Kādā brīdī ieraudzīja, ka /pers. D/ pieskrēja klāt cietušajam un ar dūri iesita viņam pa seju. No sitiena cietušais nokrita uz asfalta atmuguriski. Pieskrēja cietušajam klāt un jautāja /pers. D/, kas notika, uz ko viņš atbildēja, ka cietušais pats vainīgs. Redzēja, ka /pers. B/ no galvas tek asinis, bet no mutes – siekalas. Kāds bija atnesis aptieciņu no autobusa. Viņi pagrieza cietušo sāniski, iztīrīja viņam brūci un to pārsēja. Cietušais visu šo laiku – aptuveni piecas minūtes, atradās bezsamaņas stāvoklī. Kad cietušajam pie deguna pielika ožamo spirtu, viņš atguvās, bet bija nedaudz miegains un nesakarīgi runāja. Cietušo aizveda līdz autobusam un apsēdināja uz autobusa kāpnēm, viņam vēlreiz pielika pie deguna ožamo spirtu un aizveda līdz viņa vietai autobusa salona otrajā stāvā. Apmēram pēc desmit, piecpadsmit minūtēm cietušais norāva apsēju, asinis vairāk netecēja. Liecinieks piedāvāja izsaukt ātro medicīnisko palīdzību, taču, tā kā atradās netālu no Varšavas, viņi nolēma braukt tālāk un, ja cietušajam paliks slikti, tad arī griezīsies pēc palīdzības. Pēc tam nekas vairs neliecināja, ka cietušajam ir kādi nopietni miesas bojājumi. /pers. B/ pats medicīnisko palīdzību neprasīja, tikai teica, ka vēlas gulēt. Prāgā, kad no notikušā bija pagājušas jau apmēram piecpadsmit stundas, cietušais teica, ka viņam sāp galva, tika izsaukta ātrā medicīniskā palīdzība. Vēlāk, sazinoties ar vēstniecības darbiniekiem, liecinieks uzzināja, ka /pers. B/ stāvoklis ir ļoti smags. (3.sējums 1. – 2.lietas lapa)

2004.gada 2.augustā /pers. C/ liecināja, ka nopratināšanas laikā 2004.gada 26.maijā, nosaucot /pers. D/ par vainīgo, kļūdījās. Vīrieti, kurš iesita cietušajam, sauc /pers. A/. (3.sējums 24.lietas lapa)

2006.gada 28.septembrī /pers. C/ liecināja, ka par savu, sievas /pers. G/, /pers. B/ un viņa draudzenes braucienu (arī apdrošināšanu, dzīvošanu un biļetēm) uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā samaksāja /pers. H/, kurš naudu nodeva /pers. I/. Jau braucot atpakaļ no Prāgas, liecinieks konstatēja, ka viņi nemaz nebija apdrošināti. (3.sējums 45. – 46.lietas lapa)

Ar liecinieces /pers. G/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gadā kopā ar vīru un draugiem brauca uz hokeja čempionātu Čehijā, Prāgā. Autobusā gandrīz visi lietoja alkoholiskos dzērienus. Brīdi, kad apsūdzētais iesita cietušajam, neredzēja. Atceras, ka uz Polijas robežas bija neliela aizķeršanās, viņiem bija ilgi jāstāv uz robežas. Cietušais pa ceļam filmēja, arī uz robežas, kur viņam aizrādīja, ka nedrīkst filmēt. Lieciniece bija klāt, kad Prāgā atbrauca ātrās medicīniskās palīdzības darbinieki un cietušo aizveda uz slimnīcu. Neatceras, vai pirms konflikta pati redzēja cietušajam rokās nazi, nazi redzēja tikai pēc tam, kad tas tika aizmests projām autobusa salonā. Pēc sitiena cietušais gulēja autobusā, nekādu palīdzību neprasīja, kāpa ārā no autobusa pieturvietās. Pēc notikušā lieciniece piedāvāja cietušajam izsaukt ātro medicīnisko palīdzību, bet cietušais atteicās. Cietušā uzvedība pēc konflikta bija adekvāta, viņš tikai teica, ka sāp galva.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas lieciniece /pers. G/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka lieciniece 2004.gada 23.aprīlī kopā ar vīru un mātes brāli /pers. B/ brauca uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Brauciena laikā visi lietoja alkoholiskos dzērienus, arī /pers. B/. Pēc vīra teiktā, 2004.gada 23.aprīlī pēcpusdienā, pieturas laikā /pers. B/ izkāpa ārā no autobusa, /pers. D/ metās viņam virsū un iesita ar roku pa seju, kā rezultātā cietušais nokrita un atsitās ar galvu pret betona uzlējumu. Lieciniece redzēja, ka cietušajam kāds no apkārtējiem sniedza palīdzību, apsaitēja viņam galvu. Viņam nedaudz tecēja asinis pakauša aizmugurējā daļā un bija uzpampusi augšējā lūpa. Pēc kāda laika cietušo pacēla aiz padusēm un palīdzēja iekāpt autobusā. Kāds piedāvāja izsaukt ātro medicīnisko palīdzību, bet to neizdarīja. Cietušā veselības stāvoklis bija normāls. Pēc kāda laika dzirdēja, ka /pers. B/ sāp galva, tāpēc iedeva viņam zāles pret galvassāpēm. Prāgā izsauca ātro medicīnisko palīdzību, jo /pers. B/ stipri sāpēja galva. Pēc kāda laika uzzināja, ka /pers. B/ iesita /pers. A/. Lieciniece papildus paskaidroja, ka cietušais pirms konflikta ar viņam priekšā sēdošajiem vīriešiem, starp kuriem bija arī /pers. A/, bļaustījās un lamājās. /pers. F/ viņai teica, ka strīda laikā autobusā cietušais vicināja nazi, tāpēc Marita to atņēma un pameta zem krēsla. (1.sējums 7. – 8.lietas lapa, 3.sējums 5., 6. – 7.lietas lapa)

Ar liecinieka /pers. D/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gada 24.aprīlī kopā ar draugiem brauca uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā, šajā datumā ap pulksten četriem vai pieciem no rīta izbrauca no Rīgas ar autobusu. Visi lietoja alkoholiskos dzērienus, autobusā brauca arī /pers. B/, kurš apkārtējiem piedāvāja rumu un jau pašā brauciena sākumā bija alkohola reibumā. Konflikts aizsākās Lietuvas – Polijas robežkontroles punktā, kad autobusa pasažieriem tika veikta pasu kontrole, bet /pers. B/ izkāpa no autobusa ar videokameru rokās un filmēja robežkontroles punktu. Tad pie autobusa pienāca robežsargi un paziņoja, kamēr no autobusa neizkāps persona, kura filmēja robežkontroles punktu, tikmēr autobuss nevarēs turpināt ceļu tālāk. /pers. B/ izkāpa no autobusa, lai nokārtotu jautājumu ar Polijas robežsargiem. Pēc kāda laika viņš atgriezās autobusā un bija neapmierināts, ka viņam bijis jāsamaksā naudas sods 500 latu apmērā, taču viņš samaksājis

robežsargiem simts eiro „neoficiāli". Tajā laikā, kamēr viņi visi gaidīja /pers. B/, citi autobusi no Latvijas brauca viņiem garām, bet viņi nevarēja turpināt ceļu cietušā izdarību dēļ. Autobusa šoferis viņiem teica, ka nākamajā robežkontroles punktā citi autobusi būs viņiem priekšā un būs vēl vairāk jāaizkavējas. /pers. B/ izrādīja savu nepatiku pret aizrādījumiem un sāka izteikt draudus – vīriešiem draudēja stāties dzimumattiecībās, kā arī lieciniekam teica, ka ar skrūvgriezni sadurs viņam aknas. Tuvojās kārtējā apstāšanās vieta. /pers. E/ ieteica uzmanīties, jo cietušajam esot nazis, tāpēc liecinieks nolēma kāpt ārā no autobusa kā pēdējais. Izkāpjot ārā, liecinieks redzēja, ka netālu no autobusa stāv cilvēku bars. /pers. A/ stāvēja pretī /pers. B/, kuram viena roka atradās kabatā un izskatījās, ka viņš mēģina kaut ko izvilkt no tās ārā. Cietušais virzīja roku uz priekšu un /pers. A/, lai atvairītu iespējamo uzbrukumu, pa diagonāli ar roku iesita cietušajam pa plecu. Liecinieks redzēja, ka /pers. B/ no /pers. A/ sitiena nokrita zemē uz muguras. Pieejot pie cietušā, liecinieks dzirdēja, ka cietušais krāc, kā arī redzēja nelielu brūci cietušā galvā, no kuras tek asinis. /pers. A/ un /pers. C/ pacēla cietušo, apsēdināja viņu uz autobusa sliekšņa un sniedza pirmo medicīnisko palīdzību, bet pēc tam palīdzēja iekāpt autobusā. Cietušajam sākās paģiras un viņš sāka klaigāt, sist pa autobusa logu un pieprasīja, lai viņam dod degvīnu. Cietušā blakussēdētāja Marita aizgāja sēdēt citā vietā /pers. B/ neadekvātās uzvedības dēļ, bet cietušajam blakus apsēdās /pers. C/, lai viņu nomierinātu. Vakarā pirms Čehijas robežkontroles punkta cietušajam sākās staigāšanas mānija un viņš sāka izģērbties. Kad autobusa pasažieri bija apklusuši un bija agrs rīts, liecinieks izdzirdēja blīkšķi, aizejot līdz autobusa kāpnēm, ieraudzīja, ka cietušais guļ puskails uz vēdera, ar kājām gaisā, jo bija nokritis no autobusa otrā stāva, liecinieks redzēja, ka cietušajam ir tūska uz acs.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka liecinieks 2004.gada 23.aprīlī pulksten 4.00 no Rīgas izbrauca uz Pasaules hokeja čempionātu Prāgā. Jau iekāpšanas laikā /pers. B/ bija iereibis. Lietuvas – Polijas robežpunktā /pers. B/ filmēja robežkontroles punktu, par ko viņam aizrādīja robežsargi un lika maksāt sodu 500 latu apmērā. /pers. B/ bija ļoti neapmierināts un lamājās ar viņiem. Pēc tam gan liecinieks, gan viņa draugi sāka izteikt pārmetumus par /pers. B/ uzvedību, jo viņš aizkavēja autobusu, bet /pers. B/ sāka rupji lamāties. Pēc tam /pers. B/ sāka draudēt, ka sagriezīs ar skrūvgriezni lieciniekam aknas, visiem draudēja par stāšanos dzimumattiecībās cietumnieku leksikā. Strīda laikā cietušais paprasīja savai draudzenei, lai iedod viņam nazi. Kārtējā apstāšanās reizē visi bija izkāpuši no autobusa, liecinieks izkāpa no autobusa pēdējais. Izkāpjot redzēja, ka netālu no autobusa stāv /pers. B/ un /pers. A/, kuri sarunājās, bet par ko viņi runāja, nedzirdēja. /pers. B/ spēra soli /pers. A/ virzienā un vilka ārā no kabatas roku, bet /pers. A/ ar labo roku pagrūda /pers. B/ labo plecu un /pers. B/ nokrita. Kad liecinieks pienāca tuvāk, /pers. B/ krāca, jo bija stipri piedzēries. Kāda no sievietēm aizskrēja uz autobusu pēc aptieciņas, jo, kad cietušo piecēla un apsēdināja uz autobusa kāpnēm, bija redzams, ka no cietušā pakauša aizmugurējās daļas nedaudz tek asinis. Cietušajam pārsēja galvu un /pers. B/ kopā ar /pers. C/ uzvilka cietušo augšā uz viņa sēdvietu autobusā. Vēlāk /pers. B/ pamodās un norāva apsēju, uzvedās agresīvi, bija neapmierināts, ka viņu nelaiž ārā, sita ar elkoni pa logu. Vakarā /pers. B/ izģērbās un staigāja pa autobusu, prasoties ārā. Naktī liecinieks divreiz dzirdēja lielu troksni no tā, ka pa autobusa kapnēm nokrita kaut kas smags. 24.aprīlī no rīta, kārtējās apstāšanās reizē, liecinieks ieraudzīja, ka /pers. B/ guļ uz grīdas pie tualetes, viņam bija ļoti sapampusi labā acs. Prāgā /pers. B/ aizveda ātrās medicīniskās palīdzības darbinieki. (3.sējums 18. – 20.lietas lapa)

Ar liecinieka /pers. J/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gadā bija viens no diviem autobusa šoferiem braucienā uz hokeja čempionātu Prāgā. Konflikta brīdī viņš kopā ar otru autobusa šoferi atradās autobusa salonā, tādēļ pašu konflikta un sitiena brīdi neredzēja. Kad liecinieks izkāpa no autobusa salona, cietušais jau bija nokritis. Cietušā galvā bija pušums, bet viņš bija pie samaņas. Kopā ar otru autobusa šoferi sēdēja autobusa pirmajā stāvā, bet apsūdzētais ar cietušo bija otrajā stāvā, tāpēc nedzirdēja to, kas notika autobusa otrajā stāvā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. J/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka liecinieks 2004.gada 23.aprīlī ap pulksten 3.00 izbrauca ar grupu no Rīgas uz Pasaules hokeja čempionātu Prāgā, gandrīz visi pasažieri lietoja alkoholu. 2004.gada 23.aprīļa pēcpusdienā Polijas teritorijā, ceļa posmā no Augustovas līdz Lomžai, pie degvielas uzpildes stacijas bija kārtējā apstāšanās reize. Pēc kāda brīža, izejot ārā no autobusa, liecinieks ieraudzīja, ka viens no pasažieriem guļ uz betona, bet apkārt stāv cilvēki. Tad kāds no autobusa paņēma aptieciņu un sniedza pirmo palīdzību cietušajam. Cietušais bija bezsamaņas stāvoklī apmēram piecas – desmit minūtes. Cietušo piecēla, apsēdināja uz autobusa kāpnēm un pēc tam palīdzēja aiziet līdz vietai autobusā. Liecinieks pašu konflikta brīdi neredzēja, vēlāk par notikušo uzzināja no citiem pasažieriem. (3.sējums 12.lietas lapa)

Ar liecinieka /pers. E/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gada aprīlī brauca ar autobusu no Rīgas uz Pasaules hokeja čempionātu Prāgā. Autobuss apstājās Latvijas – Lietuvas robežkontroles punktā, /pers. B/ izkāpa no autobusa un filmēja robežkontroles punktu. Robežsargi palūdza, lai /pers. B/ atdod safilmēto kaseti. Liecinieks ieraudzīja, ka /pers. B/ maina kaseti, tādēļ pajautāja, kāpēc viņš to dara, ieteica parādīt robežsargiem nofilmēto. /pers. B/ viņam atteica, lai viņu nemācot. Pēc tam Lietuvas – Polijas robežkontroles punktā /pers. B/ atkal izkāpa no autobusa un filmēja, bet pēc tam atgriezās autobusā. Autobusā iekāpa robežsargi un lūdza /pers. B/ izkāpt no tā, pēc tam /pers. B/ atgriezās autobusā un bija sašutis par to, ka robežsargi viņam prasa lielu naudas summu – 500 latus. Viņi pateica /pers. B/, lai tiek pats galā, jo vēlas turpināt ceļu, tad arī izvērtās konflikts, /pers. B/ draudēja pielietot vardarbību, viņam kādā brīdī izkrita nazis. Liecinieks paņēma /pers. B/ izkritušo nazi un ielika to sev kabatā, nevienam par to neko nesakot, jo pieļāva, ka /pers. B/ ir vēl kāds nazis. /pers. B/ autobusā dzēra rumu. Nākamās apstāšanās reizē liecinieks, kāpjot ārā no autobusa, pateica /pers. A/, ka /pers. B/ ir nazis, pēc tam redzēja, ka cietušais jau gulēja zemē. /pers. A/ palīdzēja piecelt cietušo un ieveda viņu atpakaļ autobusā. Autobusā liecinieks redzēja, ka cietušajam galvā ir brūce, tai pāri tika uzlikts plāksteris un marle, cietušajam kāds no pasažieriem deva medikamentus pret galvassāpēm.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka liecinieks 2004.gada 23.aprīlī ap pulksten 3.00 – 4.00 izbrauca no Rīgas uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Sēdēja autobusa otrajā stāvā, priekšpusē, labajā pusē kopā ar sievu /pers. K/, Autobusa kreisajā pusē sēdēja /pers. B/ ar savu draudzeni. Jau iekāpšanas laikā /pers. B/ bija stiprā alkohola reibumā. Uz Latvijas – Lietuvas robežas /pers. B/ ar videokameru filmēja robežkontroles punktu. Robežsargi teica, ka nelaidīs autobusu pāri robežai, kamēr pasažieris ar videokameru neizkāps ārā. /pers. B/ sāka slēpt nofilmētās kasetes, uz ko liecinieks viņam aizrādīja, lai to nedara, jo tad viņus aizturēs uz vēl ilgāku laiku. /pers. B/ atteica, lai viņš nemaisās, ka pats zina, ko dara. Lietuvas – Polijas robežkontroles punktā /pers. B/ atkal filmēja, par ko viņam aizrādīja Polijas robežsargi, norādot, ka tikmēr, kamēr cilvēks ar kameru neatnāks, autobusu pāri robežai nelaidīs. /pers. B/ izkāpa ārā no autobusa un aizgāja, bet atgriežoties lamājās uz robežsargiem, ka tie viņam prasa samaksāt par filmēšanu 500 latus. Viņi – priekšā sēdošie pasažieri teica /pers. B/, lai domā pats, ko darīt, nekā palīdzēt viņam nevar. Pēc šiem konfliktiem ar robežsargiem, viņiem izveidojās strīds ar /pers. B/, /pers. B/ pārmeta viņa uzvedību, kuras dēļ autobuss divas reizes tika aizkavēts. Braucot pa Polijas teritoriju, /pers. B/lietoja rupjus vārdus un izteicienus attiecībā pret viņiem, pēc tam tie pārauga par draudiem – cietušais draudēja sadurt viņiem ar skrūvgriezni aknas, stāties dzimumattiecībās cietumnieku leksikā. Draudu laikā liecinieks pamanīja zem /pers. B/ krēsla nokritušu saliekamo nazi, kuru paņēma un ielika sev kabatā. Strīda laikā viņi centās /pers. B/ nomierināt, uz ko viņš turpināja atbildēt necenzētiem vārdiem. Kārtējās apstāšanās laikā liecinieks kopā ar sievu izkāpa no autobusa un devās uz autobusa priekšpusi, pirms tam brīdinot draugus par to, ka ir jāuzmanās no /pers. B/, jo viņam bija nazis. Smēķējot liecinieks pagriezās atpakaļ uz autobusa aizmugurējām durvīm un pamanīja, ka /pers. B/ guļ zemē. Blakus viņam stāvēja /pers. D/, /pers. A/ un vēl kāds vīrietis. Cietušais bija pie samaņas, bet patstāvīgi piecelties nevarēja. Viņam palīdzēja piecelties /pers. A/s un /pers. C/, kuri aizveda cietušo uz viņa vietu autobusā. Sarunā ar draugiem uzzināja, ka /pers. B/ uzbruka /pers. A/ un /pers. A/ iesita /pers. B/ ar roku pa seju, kā rezultātā cietušais, krītot atmuguriski, atsitās ar galvu pret betona virsmu. Cietušajam brūce asiņoja pavisam nedaudz. Aptuveni pēc stundas cietušais norāva apsēju, asinis vairs netecēja. Pēc konflikta /pers. B/ palika mierīgāks, taču vēlāk teica, lai viņu laiž ārā no autobusa, sita ar elkoni pa logu, pie kura sēdēja. (3.sējums 13. – 15.lietas lapa)

Ar liecinieces /pers. L/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gada aprīlī brauca no Rīgas uz Pasaules hokeja čempionātu Prāgā. Atceras, ka jau iekāpjot autobusā Rīgā, viņa ievēroja, ka /pers. B/ jau bija alkohola reibumā. Pati neredzēja /pers. B/ kritienu, par to dzirdēja no citiem cilvēkiem. Cietušā uzvedība pēc notikušā konflikta bija neadekvāta, jo viņš sita pa logu ar roku un teica, lai viņu laiž ārā, lamājās rupjiem vārdiem. /pers. B/ visu laiku lietoja alkoholiskos dzērienus, arī pēc kritiena.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieces /pers. L/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka lieciniece 2004.gada 23.aprīlī izbrauca no Rīgas uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Ar savu kompāniju apsēdās autobusa priekšgalā, otrajā stāvā. Aiz viņiem apsēdās /pers. B/ ar draudzeni. /pers. B/ jau iekāpšanas brīdī bija stiprā alkohola reibumā. Latvijas – Lietuvas robežkontroles punktā /pers. B/ sāka filmēt robežu, par ko viņam robežsargi aizrādīja un pieprasīja atdot kaseti. Lieciniece redzēja, ka /pers. B/ mēģina noslēpt kaseti. Autobuss viņa dēļ aizkavējās, tāpēc viņam par to aizrādīja, bet /pers. B/ teica, ka viņam ir vienalga. Lietuvas – Polijas robežkontroles punktā /pers. B/ atkal filmēja robežkontroles punktu, tāpēc Polijas robežsargi viņam atņēma pasi un izsauca ārā no autobusa. Vēlāk /pers. B/ atgriezās no robežsargiem un lieliījās, ka samaksājis lielu naudas summu. Liecinieces kompānija /pers. B/ teica, lai nomierinās, aizrādīja viņam par filmēšanu, taču viņam tas nepatika, tāpēc /pers. B/ sāka viņus apsaukāt lamuvārdiem, draudēja sadurt aknas ar skrūvgriezni, draudēja ar seksuālām attiecībām cietumnieku žargonā. /pers. D/ mēģināja nomierināt /pers. B/, bet tas nelīdzēja. 23.aprīļa pēcpusdienā Polijas teritorijā bija kārtējā apstāšanās reize. Atgriežoties no tualetes apmeklējuma, lieciniece ieraudzīja, ka /pers. B/ guļ zemē, bet viņam apkārt stāv cilvēki. Kad pienāca tuvāk, lieciniece ieraudzīja, ka /pers. B/ no galvas aizmugurējās daļas tek asinis. Uz autobusu /pers. B/ aizveda /pers. A/ un /pers. C/. Autobusā /pers. B/ turpināja lamāties, kādā brīdī sūdzējās par galvassāpēm un prasīja tableti. Prāgā lieciniece autobusa šoferiem lūdza izsaukt ātrās medicīniskās palīdzības darbiniekus cietušā neadekvātās uzvedības dēļ, taču mediķi cietušo negribēja ņemt līdzi, jo viņš bija stipri piedzēries. (3.sējums 21. – 22., 44.lietas lapa)

Ar liecinieka /pers. M/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gada aprīlī brauca uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā, gandrīz visi autobusa pasažieri lietoja alkoholiskos dzērienus. Pirmais konflikts izraisījās Latvijas – Lietuvas robežkontroles punktā, jo /pers. B/ aizrādīja par to, ka viņš filmēja robežkontroles punktu. Nākošais konflikts bija Lietuvas – Polijas robežkontroles punktā, kad robežsargi izteica gatavību arestēt autobusu, jo /pers. B/ atkal filmēja robežpunktu un robežsargi gribēja šo kaseti viņam atņemt. Pēc tam vienā no apstāšanās punktiem notika konflikts starp /pers. A/ un /pers. B/, apsūdzētais cietušo pagrūda. Kritiena brīdi liecinieks neredzēja, taču redzēja /pers. A/ rokas kustību uz priekšu /pers. B/ virzienā, pēc kā cietušais nokrita zemē un atsitās ar galvu pret zemi. Pēc kritiena cietušajam galvā bija pušums. Atceras, ka, iekāpjot autobusā Rīgā, /pers. B/ bija vieglā alkohola reibumā, viņa uzvedība bija normāla un viss bija kārtībā līdz brīdim, kad /pers. B/ aizrādīja par filmēšanu. Tad sākās strīdēšanās. /pers. B/ draudēja sadurt aknas, lamājās rupjiem vārdiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. M/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka liecinieks 2004.gada 23.aprīlī ar autobusu devās uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. No Rīgas izbrauca ap pulksten 3.00. Kopā ar savu kompāniju sēdēja autobusa otrajā stāvā, priekšgalā, aiz viņiem sēdēja /pers. B/ ar draudzeni. Jau iekāpšanas laikā /pers. B/ bija alkohola reibumā, bet uzvedās normāli. Uz Latvijas – Lietuvas robežas /pers. B/ bija problēmas ar robežsargiem, jo viņš filmēja robežkontroles punktu. Robežsargs pieprasīja atdot kaseti un negribēja laist autobusu pāri robežai. /pers. B/ izkāpa ārā, pēc kāda laika

atgriezās un teica, ka ir samaksājis naudas sodu. Uz Lietuvas – Polijas robežas /pers. B/ atkal sāka filmēt, viņam par to aizrādīja un viņš atkal samaksāja sodu. /pers. D/ vai /pers. A/ teica /pers. B/, lai atdod kaseti robežsargiem, lai varētu braukt tālāk, jo autobuss tika aizkavēts. /pers. B/ tas nepatika, tādēļ viņš sāka lamāties, draudēja ar seksuālām attiecībām, bet /pers. D/ un /pers. A/ draudēja sadurt aknas ar skrūvgriezni. Strīda laikā /pers. B/ savai draudzenei pieprasīja iedot viņam nazi, uz ko saņēma atteikumu. 23.aprīļa pēcpusdienā, kārtējā autobusa apstāšanās vietā, liecinieks redzēja, ka /pers. A/ pagrūda /pers. B/ un /pers. B/ nokrita zemē, atsitoties ar galvu pret zemi. /pers. B/ aizmugurē nedaudz asiņoja galva, bet pēc tam kāds pieskrēja viņam klāt ar aptieciņu un sniedza pirmo palīdzību. /pers. A/ un /pers. C/ palīdzēja cietušajam iekāpa autobusā. Pēc notikušā /pers. B/ staigāja pa autobusu, lamājās, ar roku sita pa logu, nekas neliecināja, ka viņš ir guvis nopietnu traumu. (3.sējums 25. – 26.lietas lapa)

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. N/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka liecinieks 2004.gada 23.aprīlī kopā ar draugiem devās uz Pasaules čempionātu hokejā. No Dailes teātra izbrauca ar pulksten 3.00. Brauciena laikā /pers. B/ bija kaut kādas problēmas ar robežsargiem, jo viņš filmēja robežkontroles punktu. /pers. B/ bija stiprā alkohola reibumā, kaut ko teica par seksuālu izmantošanu un aknu saduršanu ar nazi vai skrūvgriezni. Kārtējā apstāšanās reizē Polijas teritorijā, liecinieks izkāpa no autobusa un aizgāja uz tualeti, bet atgriežoties ieraudzīja, ka /pers. B/ tiek sniegta medicīniskā palīdzība. Liecinieks nezin, kas notika ar cietušo, bet no dzirdētā saprata, ka /pers. B/ kāds iesitis. Prāgā grupas vadītājs izsauca /pers. B/ ātro medicīnisko palīdzību. (3.sējums 30.lietas lapa)

Liecinieks/pers. N/ tiesas sēdē apstiprināja savas pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības.

Ar liecinieka /pers. O/ liecībām tiesas sēdē par to, ka 2004.gada 23.aprīlī brauca uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Pirmajā robežkontroles punktā notika incidents, jo /pers. B/ filmēja pasu pārbaudes laikā, par ko saņēma aizrādījumu no robežsargiem. Robežsargi /pers. B/ palūdza izņemt kaseti un izdzēst nofilmēto materiālu, bet viņš atteicās to darīt. Arī Polijas robežkontroles punktā notika līdzīga situācija. Pēc tam kārtējā apstāšanās reizē liecinieks ieraudzīja, ka /pers. B/ guļ zemē. Cietušā draugi un /pers. A/ palīdzēja cietušajam iekāpt atpakaļ autobusā. Pēc kritiena cietušajam bija sasitums vai nobrāzums pakauša daļā, bet asinis tecēja miminā. Pašu kritiena brīdi liecinieks neredzēja. Naktī, kad autobusa pasažieri gāja gulēt, cietušais nelikās mierā – apvainoja citus necenzētiem vārdiem, bet neviens neiesaistījās ar viņu sarunās. Pēc tam naktī, pamostoties, liecinieks ieraudzīja, ka cietušais guļ autobusa ejā, savukārt no rīta redzēja, ka cietušais guļ uz grīdas pie tualetes durvīm. Pēc kritiena pa autobusa kāpnēm /pers. B/ bija nobrāzums uz sejas un asinsizplūdums. Prāgā cietušajam tika izsaukta ātrā medicīniskā palīdzība.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. O/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka liecinieks ar autobusu 2004.gada 23.aprīlī devās uz Pasaules čempionātu hokejā. Autobusā sēdēja kopā ar /pers. M/, bet aiz viņiem sēdēja /pers. B/ ar draudzeni. Jau iekāpšanas brīdī /pers. B/ bija stiprā alkohola reibumā – nesakarīgi runāja un streipuļoja. Lietuvas – Polijas robežpunktā, kad muitnieki iekāpa autobusā un sāka vākt pases, /pers. B/ viņus filmēja. Muitnieks izteica aizrādījumu /pers. B/ un izsauca ārā no autobusa, bet, kad /pers. B/ atgriezās, teica, ka ir samaksājis sodu. Tas pats notika Lietuvas – Polijas robežpunktā, tikai autobusu novietoja stāvvietā, robežsargi izsauca /pers. B/, pieprasot samaksāt naudas sodu. /pers. B/ autobusā prasīja, lai viņi iedod viņam naudu, bet viņi atteicās. Atgriežoties autobusā, /pers. B/ teica, ka samaksājis sodu un pieprasīja viņiem alkoholu, lietojot necenzētus vārdus. Kad /pers. B/ izteica aizrādījumu par necenzēto vārdu lietošanu, viņš sāka vēl vairāk lamāties, draudēja ar fizisku izrēķināšanos, draudēja sadurt aknas. Kārtējā apstāšanās reizē Polijas teritorijā, kas jau bija 23.aprīļa pēcpusdienā, visi izkāpa no autobusa. Atgriežoties no tualetes, liecinieks ieraudzīja, ka /pers. B/ gulēja zemē un kāds viņam sniedza medicīnisko palīdzību, jo viņam bija pārsista galva. Galva cietušajam asiņoja mimimāli, nekas neliecināja, ka viņš ir guvis nopietnus miesas bojājumus. /pers. A/ un /pers. C/ palīdzēja cietušajam iekāpt autobusā. Pēc incidenta /pers. B/ uz kādu laiku nomierinājās, bet, kad jau bija tumšs, sāka staigāt pa autobusu, pieprasīja alkoholu. Prāgā grupas vadītājs izsauca ātrās medicīniskās palīdzības darbiniekus, kuri aizveda /pers. B/ uz slimnīcu. (3.sējums 31. – 32.lietas lapa)

Ar liecinieces /pers. P/ liecībām tiesas sēdē par to, ka 2004.gada aprīlī piedalījās braucienā ar autobusu uz hokeju čempionātu. Autobusā visi bija alkohola reibumā. Ar vīru sēdēja pie autobusa vidējām durvīm, tāpēc visi pasažieri, kuri sēdēja autobusa priekšējā daļā, ejot uz tualeti, uzgrūdās viņiem virsū. Otrajā naktī pēc izbraukšanas no Rīgas lieciniece izdzirdēja troksni, kāds bija nokritis pa autobusa kāpnēm. Paskatījās, ka nokritušais cilvēks elpo, tātad viss ir kārtībā. /pers. B/ autobusā kopumā krita trīs reizes. Pēc tam vienā no apstāšanās reizēm lieciniece redzēja, ka /pers. B/ guļ zemē pie autobusa. Tad viens no autobusa pasažieriem – /pers. C/, iecēla cietušo atpakaļ autobusā un aizgādāja līdz viņa sēdvietai. Cietušais cēlās augšā, pieprasīja alkoholu, lai ļauj viņam staigāt pa autobusu, kopumā viņa uzvedība bija traucējoša.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieces /pers. P/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka lieciniece 2004.gada 23.aprīlī ap pulksten 3.00 ar autobusu kopā ar vīru un draudzeni izbrauca Rīgā, no Dailes teātra uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Brauciena laikā gandrīz visi cilvēki lietoja alkoholu. Uz Lietuvas – Polijas robežas Polijas robežkontroles punktā pamanīja, ka /pers. B/ ir izkāpis no autobusa un filmē robežkontroles punktu. Viņam par to aizrādīja gan autobusā esošie cilvēki, gan robežsargi. /pers. B/ uz aizrādījumiem atbildēja: „Ko gribu, to daru!" Turpināja filmēt. /pers. B/ bija stiprā alkohola reibumā, uzvedās skaļi un bravūrīgi. Naktī no 23. uz 24.aprīli /pers. B/ vismaz trīs reizes krita pa kāpnēm autobusā no otrā stāva uz pirmo. No rīta 2004.gada 24.aprīlī lieciniece ieraudzīja, ka /pers. B/ guļ uz kāpnēm starp otro un pirmo stāvu ar seju uz leju, miesas bojājumus viņam neredzēja. (3.sējums 38.lietas lapa)

Ar liecinieka /pers. R/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka viņš bija grupas vadītājs braucienā uz Pasaules

čempionātu hokejā Prāgā 2004.gada aprīlī. Kārtējā apstāšanās vietā Polijā, nākot atpakaļ no tualetes, liecinieks ieraudzīja, ka zemē guļ /pers. B/ un viņam apkārt stāv cilvēki. Sazvanījās ar brauciena organizatoru /pers. I/, kurš ieteica, ja nekas nopietns nav noticis, braukt uz Prāgu un tur izsaukt medicīnisko palīdzību. Cietušais staigāja, kāpa ārā no autobusa, rosījās, tāpēc tika pieņemts lēmums turpināt ceļu. Ierodoties Prāgā, cietušais streipuļoja, neko nerunāja, tāpēc liecinieks izsauca ātro medicīnisko palīdzību, arī pats aizbrauca līdzi cietušajam uz slimnīcu. Medicīnas darbinieki paziņoja, ka cietušais atrodas alkoholisko dzērienu ietekmē, viņu neņems, jo slimnīca nav nekāda atskurbtuve un cietušajam galvā konstatēts mazs caurumiņš. Vēlāk Latvijas vēstniecībā liecinieks uzzināja, ka /pers. B/ nogādāts hospitālī un viņam veikta nopietna operācija.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. R/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka liecinieks 2004.gada 23.aprīlī ap pulksten 2.00 saņēma grupu sarakstus no brauciena organizatora /pers. I/, pēc tam kopā ar diviem autobusa šoferiem un aptuveni 68 pasažieriem izbrauca no Rīgas. Braucot uz čempionātu, visi, ieskaitot /pers. B/, lietoja alkoholiskos dzērienus. Ap pulksten 16.00 – 17.00 viņi apstājās Polijas teritorijā, liecinieks devās uz tualeti. Atgriežoties atpakaļ, pie autobusa aizmugurējām durvīm ieraudzīja guļošu /pers. B/, kuram apkārt bija seši vai septiņi cilvēki un sniedza viņam medicīnisko palīdzību. Redzēja, ka cietušajam no galvas tek asinis un viņš atrodas bezsamaņas stāvoklī. Pēc tam /pers. B/ pacēla aiz padusēm un aizveda uz autobusu. Liecinieks sazvanījās ar /pers. I/, kurš teica, ja cietušajam būs slikti, tad tuvākajā apdzīvotajā vietā jāmeklē medicīniskā palīdzība. Apmēram pēc stundas cietušais pats izkāpa no autobusa nākamajā pieturā, nekas neliecināja, ka viņš ir guvis nopietnu traumu. Prāgā izsauca ātro medicīnisko palīdzību un aizbrauca cietušajam līdzi uz slimnīcu. /pers. B/ negribēja pieņemt slimnīcā, jo viņš bija iereibis. Vēlāk liecinieks uzzināja, ka cietušais ir kritiskā stāvoklī. (3.sējums 3. – 4.lietas lapa)

Ar liecinieka /pers. S/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gada aprīlī kopā ar draugiem devās braucienā ar autobusu uz hokeja čempionātu Prāgā. Pirmajā robežkontroles punktā notika aizķeršanās, jo /pers. B/ filmēja robežkontroles punktu, par ko saņēma aizrādījumu no robežsargiem, ka filmēt muitas darbiniekus nedrīkst. Pēc tam Lietuvas – Polijas robežpunktā atkal bija aizķeršanās aptuveni 30 – 60 minūtes, kamēr /pers. B/ nesamaksāja naudas sodu. /pers. B/ uzvedība visu laiku bija bravūrīga, viņš traucēja viņu sarunas, runāja dažādas rupjības, lietoja lamu vārdus, kā arī izteica draudus priekšā sēdošajiem pasažieriem, ka sadurs viņiem aknas ar īlenu. Cietušais sāka draudēt pārējiem pasažieriem, jo viņam tika izteikts aizrādījums par viņa uzvedību un tika izteikta neapmierinātība par kavēšanos robežpunktos /pers. B/ uzvedības dēļ. Gandrīz visi autobusa pasažieri lietoja alkoholiskos dzērienus, arī liecinieks. Kādā brīdī, kad bija kārtējā autobusa apstāšanās vieta, liecinieks devās uz tualeti, bet, kad atgriezās pie autobusa, ieraudzīja, ka /pers. B/ guļ zemē. Divi cilvēki palīdzēja cietušajam piecelties, nekādus ārējus miesas bojājumus cietušajam neredzēja. Atrodoties autobusā, pamanīja, ka cietušajam galvā ir puns un uz tā ir uzlikts apsējs. Vēlāk liecinieks uzzināja, ka cietušajam iesita /pers. A/. Varšavā cietušais sita pa logu un teica, lai viņu laiž ārā, kā arī norāva no galvas uzlikto apsēju. Autobusā pirms autobusa apstāšanās vietas un pirms tam, kad cietušais izteica draudus, /pers. B/ nokrita nazis, kuru pacēla /pers. E/ un kādam atdeva. Nazis bija atmetams un pasmags, pats liecinieks redzēja šo nazi, jo autobusā sēdēja pa diagonāli pretī cietušā sēdvietai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. S/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka liecinieks 2004.gada 23.aprīlī devās uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā ar autobusu. Sēdēja autobusa otrajā stāvā, priekšgalā. Aiz viņiem sēdēja /pers. B/, kurš jau iekāpšanas laikā bija stiprā alkohola reibumā. Brauciena laikā /pers. B/ turpināja lietot alkoholu, piedāvāja iedzert arī viņam. Latvijas – Lietuvas robežpunktā /pers. B/ sāka fotografēt robežkontroles punktu, par ko viņam robežsargi aizrādīja un lika samaksāt sodu. Lietuvas – Polijas robežkontroles punktā /pers. B/ ar videokameru izkāpa ārā no autobusa un sāka filmēt robežkontroles punktu, tāpēc viņu autobusu aizkavēja par pusotru stundu. Vēlāk /pers. B/ lielījās, ka samaksājis robežsargiem 100 eiro. 23.aprīlī pa dienu, kad /pers. B/ pamodās, viņš gribēja izkāpt ārā, uz ko pārējie pasažieri viņam pateica, ka apstāšanās būs vēlāk. Viņš par to bija ļoti neapmierināts un sāka skaļi uzvesties. Kāds no liecinieka kompānijas pateica, lai /pers. B/ apklust, jo ir visiem apnicis, taču /pers. B/ sāka lamāties, /pers. M/ un /pers. O/ draudēja caurdurt aknas ar skrūvgriezni, kā arī apsaukāja /pers. K/. /pers. B/ neilgi pirms apstāšanās prasīja savai draudzenei, kur ir nazis. Liecinieks redzēja, ka /pers. E/ bija pacēlis nazi, kas bija izkritis /pers. B/. Pēc tam 23.aprīļa pēcpusdienā bija kārtējā apstāšanās vieta un, atgriežoties no tualetes, liecinieks ieraudzīja, ka /pers. B/ guļ zemē, viņam apkārt stāv cilvēki, kāds no apkārtējiem sniedza medicīnisko palīdzību. /pers. A/ un /pers. C/ palīdzēja /pers. B/ iekāpt autobusā. Pēc pāris stundām /pers. B/ jau bija norāvis apsēju un uzvedās kā piedzēries cilvēks – sita ar elkoni pa logu, lamājās. Naktī no 23. uz 24.aprīli liecinieks dzirdēja, ka /pers. B/ kaut ko runājot, devās uz autobusa aizmuguri, pēc kā bija dzirdams liels troksnis. Liecinieks saprata, ka /pers. B/ nokrita pa autobusa kāpnēm. No rīta, kad ieraudzīja cietušo, redzēja, ka viņam bija sapampusi labā acs. Prāgā grupas vadītājs izsauca ātro medicīnisko palīdzību un /pers. B/ aizveda uz slimnīcu. (3.sējums 27. – 28.lietas lapa)

Ar liecinieces /pers. T/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gadā piedalījās braucienā uz hokeja čempionātu. Vienā no apstāšanās reizēm, izkāpjot no autobusa, lieciniece ieraudzīja, ka zemē guļ vīrietis. /pers. B/ bija pamanījusi tikai tādēļ, ka viņš rupjā veidā centās aizskart pārējos pasažierus. Pēc tam šo cilvēku ar citu palīdzību iecēla atpakaļ autobusā. Cietušā uzvedība autobusā liecināja, ka viņš ir smagā alkohola vai citu vielu iespaidā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieces /pers. T/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka lieciniece 2004.gada 23.aprīlī ap pulksten 3.00 izbrauca Rīgā, no Dailes teātra uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Autobusā sēdēja otrajā stāvā,

aizmugurē. Kārtējās apstāšanās reizē Polijā lieciniece redzēja, ka /pers. B/ guļ zemē un kāds viņam sniedz medicīnisko palīdzību. Kad cietušo piecēla, uz ceļa bija palicis nedaudz asiņu. (3.sējums 43.lietas lapa)

Ar liecinieces /pers. K/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka /pers. B/ autobusā sēdēja pa kreisi no viņiem, lietoja alkoholu un uzvedās neadekvāti. Kādā brīdī lieciniece pamanīja nazi, kas bija nokritis zem krēsla, viņas vīrs to /pers. B/ atņēma. /pers. B/ draudēja, ka sadurs viņus un nogalinās.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieces /pers. K/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka lieciniece 2004.gada 23.aprīlī ap pulksten 3.00 izbrauca uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Iekāpšanas laikā /pers. B/ jau bija stiprā alkohola reibumā. Sākumā viņš uzvedās mierīgi, sarunājās ar viņiem, bet vēlāk, kad bija iedzēris vēl vairāk, sāka kliegt, ka viņam sāp galva un lūdza iedot kaut kādas zāles. Tad /pers. B/ sastrīdējās ar savu draudzeni, kura sēdēja viņam blakus, lika sameklēt viņam zāles, raustīja viņu un kliedza, tāpēc draudzene sāka raudāt. Kad /pers. B/ atnesa zāles, cietušais nomierinājās. Uz Latvijas – Lietuvas robežas /pers. B/ sāka filmēt ar videokameru Lietuvas robežkontroles posteni, par ko viņam lika izkāpt ārā. Pirms izkāpšanas viņš vēl mēģināja slēpt videoierakstus. Polijas robežkontroles punktā /pers. B/ atkal sāka filmēt robežkontroles posteni un viņu izsauca robežsargi. Atgriežoties autobusā, viņš teica, ka viņam liek maksāt par filmēšanu, bet viņš nemaksās. Sākās strīds, jo apkārtējie /pers. B/ pateica, ja viņš nemaksās, tad lai paliek uz Polijas robežas, jo viņa dēļ autobusu nelaidīs pāri robežai un visi braucošie paliks robežkontroles punktā. Lieciniece saprata, ka /pers. B/ samaksāja sodu, jo viņus ielaida Polijas teritorijā. Cietušais visu laiku dzēra alkoholu un jau Polijas teritorijā sāka apsaukāt viņus lamuvārdiem. Liecinieces kompānijas vīrieši atbildēja viņam ar to pašu, tad /pers. B/ sāka draudēt ar fizisku izrēķināšanos. /pers. B/ savai draudzenei prasīja, lai iedod viņam nazi, lai varētu viņiem uzbrukt. Tad viņa ieraudzīja, ka zem /pers. B/ sola atrodas kaut kāds nazis, to pateica vīram, kurš pacēla nokritušo nazi un ielika jakas kabatā. Lieciniece uzskatīja cietušā draudus par reāliem, viņš draudēja, ka iedurs ar nazi kādam no viņiem vēderā. Kārtējās apstāšanās reizē, izkāpjot no autobusa, lieciniece ieraudzīja jau guļošu /pers. B/. Viņam apkārt stāvēja gandrīz visi autobusā braucošie, vēlāk kāds atnesa aptieciņu un meitene no pirmā autobusa stāva sniedza viņam pirmo palīdzību. Lieciniece redzēja, ka cietušajam nedaudz tek asinis no pakauša aizmugures. /pers. A/ un vēl kāds vīrietis palīdzēja /pers. B/ iekāpt autobusā un aiziet līdz viņa vietai. Pēc konflikta cietušais kaut ko nesakarīgi runāja, bļaustījās, lai viņu laiž ārā, tad kādu brīdi gulēja un pēc tam atkal skaļi uzvedās, sita ar elkoni pa logu. Prāgā grupas vecākais izsauca ātro medicīnisko palīdzību, /pers. B/ aizveda uz slimnīcu. (3.sējums 16. – 17.lietas lapa)

Ar liecinieces /pers. U/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka atceras, ka /pers. B/ brauciena laikā autobusa mikrofonā stāstīja par Polijas vēsturi. Visiem tas apnika, tāpēc pārējie autobusa pasažieri viņam sāka aizrādīt un sākās konflikts. Asākais konflikts bija starp /pers. B/ un /pers. A/, viņi viens otru apsaukāja. Pēc tam, kārtējās apstāšanās vietā, lieciniece redzēja, ka /pers. A/ spēcīgi iesita /pers. B/ ar roku un /pers. B/ nokrita. Viņam pa pakausi tecēja asinis. Liecinieciei līdzi bija ožamais spirts, viņa to kādam iedeva, lai iedod cietušajam to paostīt. Cietušais pēc saņemtā sitiena ātri atguvās, bija apdullis, kustējās, pēc tam viņu piecēla un palīdzēja iekāpt atpakaļ autobusā. Kad cietušo Prāgā paņēma medicīniskās palīdzības darbinieki, cietušajam bija ļoti slikti. Cietušā uzvedība pēc konflikta bija nekontrolējama, tas varēja būt gan no sitiena un kritiena, gan arī no tā, ka cietušais lielā daudzumā bija lietojis alkoholiskos dzērienus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieces /pers. U/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka lieciniece 2004.gada 23.aprīlī devās uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Jau pirms brauciena /pers. B/ bija stiprā alkohola reibumā, turpināja lietot alkoholu arī autobusā. Autobusā alkoholu lietoja gandrīz visi pasažieri. Latvijas – Lietuvas vai Lietuvas – Polijas robežkontroles punktā /pers. B/ filmēja robežkontroles punktus, par ko viņam aizrādīja autobusā braucošie, kā arī robežsargi, kuri viņu izsauca pie sevis. Vēlāk /pers. B/, atnākot uz autobusu, teica, ka samaksājis robežsargiem sodu par filmēšanu. Pēc iebraukšanas Polijas teritorijā, /pers. B/ sāka lamāties, bija neapmierināts ar samaksāto sodu. Visiem apnika viņa lamāšanās, tāpēc viņam tika aizrādīts. /pers. B/ izgāza savas dusmas uz aizrādītājiem, aizskāra priekšā sēdošos vīriešus un sievietes, kā arī draudēja ar aknu saduršanu. 24.aprīļa pēcpusdienā bija kārtējā apstāšanās reize. Tā kā lieciniece sēdēja autobusā pie loga, viņa redzēja, ka ārā esošais vīrietis iesita /pers. B/ pa seju, kā rezultātā /pers. B/ nokrita zemē, ar pakausi atsitoties pret ceļa segumu, viņam nedaudz tecēja asinis no brūces galvā. /pers. B/ nekustējās, tāpēc likās, ka viņš bija bezsamaņā. Vēlāk kāds viņam palīdzēja iekāpt autobusā. Autobusā /pers. B/ brīžiem gulēja, brīžiem teica, ka ir karsts, viņam trūkst gaisa, kā arī ik pa laikam sita pa stiklu. Polijas – Čehijas robežkontroles punktā /pers. B/ izkāpa no autobusa, ģērbies apakšbiksēs, par ko viņam tika aizrādīts un bija konflikts ar robežsargiem, kuri vēlāk viņu atveda atpakaļ uz autobusu. (3.sējums 39. – 41.lietas lapa)

Ar liecinieka /pers. H/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gadā brauca uz hokeja čempionātu Prāgā, autobusā notika iedzeršana, iespējams, /pers. B/ pateica arī kādu rupjāku vārdu. Pašu kautiņa brīdi liecinieks neredzēja, jo tobrīd gulēja. Nākamajā rītā redzēja, ka /pers. B/ bija asiņains pakausis, viņš vaimanāja, ka viņam sāp galva, cietušais arī teica, ka vajag izsaukt ārstu. Čehijā /pers. B/ aizveda uz slimnīcu. Liecinieks atceras, ka cietušais lamājās ar viņam priekšā esošajiem pasažieriem, kā arī lietoja alkoholu.

Ar liecinieka /pers. V/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gada aprīlī brauca uz hokeja čempionātu, brauciena laikā pārsvarā visi autobusa pasažieri bija piedzērušies. Liecinieks atceras, ka pirmajā robežkontroles punktā /pers. B/ bija bravūrīgs, viņš bija izkāpis ārā no autobusa ar kameru un filmēja robežpunkta apkārtni, ko nedrīkst darīt, un viņu aizturēja. Reizē ar /pers. B/ aizturēja arī autobusu un viņi iekavēja ceļu. Arī nākamajā robežpunktā bija konflikts saistībā ar /pers. B/ un filmēšanu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers.

V/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā izbrauca 2004.gada 23.aprīlī ap pulksten 3.00. Autobusā sēdēja blakus /pers. N/ otrā stāva priekšgalā, kreisajā pusē. 2004.gada 23.aprīlī pēcpusdienā, kārtējās apstāšanās laikā, liecinieks pamodās un, izkāpjot no autobusa, aptuveni 2 – 3 metru attālumā no autobusa aizmugurējām durvīm ieraudzīja, ka zemē guļ /pers. B/. Apkārt viņam stāvēja cilvēki, daži sniedza cietušajam medicīnisko palīdzību. Redzēja, ka cietušajam bija pārsista galva. Liecināja, ka /pers. B/ pirms tam bija problēmas uz Latvijas – Lietuvas robežas, kur viņš filmēja robežkontroles punktu un viņam robežsargi par to aizrādīja. (3.sējums 29.lietas lapa)

Ar liecinieka /pers. Z/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gada aprīlī paziņu kompānijā brauca autobusā uz hokeja čempionātu, sēdējā autobusa otrajā stāvā, aizmugurē. Kādā autobusa apstāšanās reizē redzēja, ka /pers. B/ gulēja zemē ārpus autobusa. Cietušais tika ienests autobusā, dzīvības pazīmes izrādīja, nekādus ārējus miesas bojājumus cietušajam vai asinis liecinieks neredzēja.

Ar liecinieces /pers. A0/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtajām liecībām, kas tika nolasītas tiesas sēdē, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punkta nosacījumiem, no tām redzams, ka lieciniece 2004.gada 23.aprīlī ap pulksten 3.00 no Dailes teātra izbrauca uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Sēdēja autobusa otrajā stāvā, aizmugurē. 2004.gada 23.aprīlī pēcpusdienā bija kārtējā apstāšanās vieta Polijas teritorijā. Atgriežoties no tualetes apmeklējuma, lieciniece ieraudzīja zemē gulošu vīrieti, viņam apkārt stāvēja daudz cilvēku. No apkārt stāvošajiem lieciniece dzirdēja, ka starp cietušo un vēl kādu vīrieti izcēlies strīds, kura laikā vīrietis iesitis vai pagrūdis cietušo, kā rezultātā /pers. B/ nokritis zemē un atsitis galvu. Vēlāk ieraudzīja cietušajam uz galvas apsēju. Naktī no 23. uz 24.aprīli lieciniece sadzirdēja kaut kādu troksni. Pieceļoties, viņa redzēja, ka cietušais sāniski ar kājām lejā krīt pa autobusa kāpnēm no otrā uz pirmo stāvu. Lieciniece papildus norādīja, ka cietušā skaļā, bravūrīgā un izaicinošā uzvedība varēja izsaukt pret viņu nepatiku. (3.sējums 36. – 37.lietas lapa)

Ar liecinieces /pers. AB/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtajām liecībām, kas tika nolasītas tiesas sēdē, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punkta nosacījumiem, no tām redzams, ka lieciniece 2004.gada 23.aprīlī izbrauca no Dailes teātra uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Brauciena laikā viņa pamanīja, ka /pers. B/ ir stiprā alkohola reibumā, jo Lietuvas – Polijas robežpunktā viņš nevarēja taisni paiet un skaidri parunāt. 23. vai 24.aprīlī pēcpusdienā, kārtējās apstāšanās reizē Polijas teritorijā, lieciniece aizgāja uz tualeti, bet atgriežoties ieraudzīja, ka /pers. B/ guļ zemē. Lieciniece kādam no apkārtējiem pajautāja, kas noticis, uz ko viņai atbildēja, ka /pers. B/ sastrīdējās ar kādu vīrieti un tas viņam iesitis pa seju. Lieciniece redzēja cietušajam uz galvas asinis, viņam sniedza medicīnisko palīdzību, apsaitēja galvu un palīdzēja iekāpt atpakaļ autobusā. (3.sējums 35.lietas lapa)

Ar liecinieka /pers. AC/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtajām liecībām, kas tika nolasītas tiesas sēdē, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punkta nosacījumiem, no tām redzams, ka 2004.gada 21. vai 22.aprīlī /pers. I/ no Latvijas Fanu kluba pasūtīja autobusu braucienam uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Kopā ar viņu autobusu vadīja /pers. J/. Brauciena laikā uz katras robežas robežsargi pārbaudīja /pers. B/. Jau izbraucot no Latvijas, /pers. B/ bija stiprā alkohola reibumā, neklausīja robežsargus un nekulturāli uzvedās. Apstāšanās reizē starp Augustovu un Lomžu, cietušais ieraudzīja, ka /pers. B/ guļ zemē un apkārt viņam stāv cilvēki. Kāda sieviete no grupas ieskrēja autobusā un palūdza aptieciņu, lai varētu sniegt pirmo palīdzību. Liecinieks redzēja, ka cietušajam pārsēja galvu un ieveda autobusā, jo viņš pats nevarēja iekāpt. Vairāki no autobusa pasažieriem vēlējās, lai cietušo apskata ārsts, taču pēc pusstundas cietušais sāka kliegt, vicināt rokas, nekas neliecināja, ka viņam ir smaga galvas trauma, tāpēc ārstu neizsauca. Polijas – Čehijas robežpunktā cietušais izskrēja ārā no autobusa un skraidīja pa robežu apakšbiksēs, tāpēc poļu robežsargs cietušo aizturēja, bet liecinieku izsauca uz pārrunām un brīdināja, ka ieliks pasē zīmogu par liegumu iebraukt Polijā. Prāgā tika izsaukts ārsts un cietušo aizveda uz slimnīcu. (3.sējums 8.lietas lapa)

Ar liecinieces /pers. AD/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtajām liecībām, kas tika nolasītas tiesas sēdē, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punkta nosacījumiem, no tām redzams, ka lieciniece 2004.gada 23.aprīlī ap pulksten 3.00 kopā ar /pers. P/ un /pers. P/ izbrauca no Rīgas uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Autobusā sēdēja otrajā stāvā pie trepēm. Uz Latvijas – Lietuvas robežas vienam no pasažieriem bija problēmas ar robežsargiem, jo viņš filmēja robežkontroles punktu. 2004.gada 23.aprīļa pēcpusdienā, kārtējā apstāšanas reizē Polijas teritorijā, atgriežoties no tualetes, lieciniece ieraudzīja zemē gulošu vīrieti. Pēc tam naktī no 23. uz 24.aprīli ap pulksten 2.00 cietušais gribēja nokāpt lejā uz autobusa pirmo stāvu un nokrita, viņš bija stiprā alkohola reibumā. Tāpat arī pa dienu 24.aprīlī cietušais skaļi uzvedās, mēģināja izsist logu autobusam un lamājās. (3.sējums 23.lietas lapa)

Ar liecinieces /pers. AE/ (pirmslaulības uzvārds – /uzvārds/) tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2004.gadā brauca skatīties hokeja čempionātu. Autobusā sēdēja otrajā stāvā blakus /pers. B/. /pers. A/ sēdēja viņiem priekšā. Alkoholu lietoja visi autobusa pasažieri, arī lieciniece. Konflikts sākās ar to, ka /pers. B/ teica, ka grib braukt autobusa priekšpusē, bet priekšā sēdošie atbildēja, ka nelaidīs viņu sēdēt priekšā. Arī pati lieciniece autobusā strīdējās ar /pers. B/. Konfliktēt un strīdēties sāka tieši /pers. B/, sākumā ar liecinieci, pēc tam konflikts pārgāja uz citu kompāniju. No autobusa izkāpa ārā jau pēc notikušā konflikta, jo bija jūtams, ka /pers. B/ un /pers. A/ tūlīt skaidros savstarpējās attiecības. Lieciniece atceras, ka /pers. B/ aizturēja arī robežpunktā par filmēšanu. Pēc konflikta /pers. B/ autobusā palīdzēja iekāpt /pers. C/ un vēl kāds. Cietušo apsēdināja krēslā, viņam pārsēja galvu. Lieciniece nezināja, ko darīt, vai saukt ātro medicīnisko palīdzību, vai nē, taču, tā kā /pers. B/ mierīgi sēdēja un pats bija iekāpis autobusā, palīdzību neizsauca. /pers. B/ bija pārsista galva kaut kur aizmugurē, uz sejas nekādus miesas bojājumus viņam neredzēja. Kopīgi izlēma aizbraukt līdz galamērķim un tad domāt, ko darīt. /pers. B/ palika viens pats krēslā, kur viņi abi sēdēja kopā, bet lieciniece aizgāja sēdēt uz citu vietu. Lieciniece redzēja, ka /pers. B/ bija nazis, viņš to bija izvilcis vienā brīdī, kad emocijas jau bija diezgan

sakāpinātas. Viņš nevērsa ne pret vienu nazi, vienkārši parādīja, ka viņam ir nazis. Lieciniece norādīja, ka alkohola ietekmē cietušā agresivitāte pastiprinājās, arī pati lieciniece no viņa baidījās.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem, tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieces /pers. AE/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, no kurām redzams, ka 2004.gada sākumā /pers. B/ uzaicināja liecinieci braukt uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā. Izbrauca no Rīgas 2004.gada 23.aprīlī ap pulksten 4.00. Pirms kāpšanas autobusā /pers. B/ bija iedzēris, bet nebija stiprā alkohola reibumā. Brauciena laikā sēdēja autobusa otrajā stāvā, blakus /pers. B/. Viņiem priekšā sēdēja četri savstarpēji pazīstami vīrieši. Autobusā visi, ieskaitot liecinieci un /pers. B/, lietoja alkoholiskos dzērienus. Ap pusdienlaiku starp /pers. B/ un priekšā sēdošajiem vīriešiem izcēlās strīds. Viņi savstarpēji lamājās, jo visi bija nikni par /pers. B/ uzvedību robežkontroles punktos. Strīda laikā /pers. B/ bija izvilcis no kabatas nazi. Tā kā viņš bija alkohola reibumā un varēja netīšām savainot apkārt esošos, lieciniece atņēma viņam saliekamo nazi un nometa zem krēsliem. Kārtējā apstāšanās reizē Polijas teritorijā viens no vīriešiem, kurš bija visagresīvāk noskaņots pret /pers. B/, iesita viņam un /pers. B/ nokrita, ar galvu atsitoties pret betona uzlējumu. Pēc sitiena /pers. B/ autobusā ieveda /pers. C/ un vēl divi vīrieši. /pers. B/ nesakarīgi runāja un norāva no galvas pārsēju. Lieciniece gribēja izsaukt ātro medicīnisko palīdzību, taču izvērtējot to, ka /pers. B/ brūce galvā gandrīz neasiņoja un viņš varēja staigāt, nolēma palīdzību nesaukt. Cietušais pēc konflikta teica, lai viņu neaiztiek, neko neteica par to, ka viņam ļoti sāpētu galva. /pers. B/ autobusā pēc kritiena gulēja, bet lieciniece aizgāja gulēt autobusa aizmugurē. Prāgā grupas vecākais izsauca ātro medicīnisko palīdzību. (3.sējums 9. – 11.lietas lapa)

Ar ekspertes /pers. AF/ liecībām tiesas sēdē par to, ka cietušajam 2004.gada 23.aprīlī bija akūta galvas smadzeņu trauma, kurai nav sakara ne ar nekādām citām cietušā slimībām. Asinsizplūdumi zem cietā smadzeņu apvalka radās tieši traumas rezultātā. Čehijas mediķi rakstīja medicīniskajos dokumentus, ka cietušajam ir sapampusi sejas labā puse – tas varēja būt gan no sitiena, gan arī tikpat labi no tā, ka cietušais bija kritis autobusa salonā. Saskaņā ar šiem dokumentiem, cietušajam sejas apvidū konstatēts viens plašs asinsizplūdums un viens nobrāzums. Alkohola lietošana nevarēja ietekmēt cietušā galvas smadzeņu traumu. Miesas bojājumi uz rokām un kājām, kas norādīti Čehijas medicīniskajos dokumentos, nevarēja rasties viena sitiena un viena kritiena rezultātā. Eksperte norādīja, ka eksperta atzinumā uzrakstītais nebūtu mainījies, ja tulkojumi no čehu valodas būtu precīzāki un pareizāki, jo cietušais bija stacionārā arī Rīgā. Izšķiroša nozīme šajā gadījumā bija tam, cik ātri cietušais nonāca slimnīcā, un tas, ka cietušais tik ilgi netika vests uz slimnīcu, bija nepareizi. Ekspertes ieskatā, asinsvads cietušajam plīsa galvā traumas rezultātā, ne vēlāk, un galvā sāka krāties asinis. Sāpes cietušais ar šādu traumu varēja nejust, jo atradās alkohola reibumā.

Ar 2004.gada 11.maija Latvijas Republikas Ārlietu ministrijas Konsultārā departamenta informācijas vēstuli par to, ka neskaidros apstākļos Polijā Latvijas Republikas pilsonis /pers. B/ ir guvis galvas traumu un atrodas kritiskā stāvoklī Prāgas militārajā slimnīcā Čehijā. (1.sējums 4.lietas lapa)

Ar 2004.gada 31.augusta autobusa VAN HOOL, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, apskates protokolu, no kura redzams, ka autobusam ir divi stāvi – pirmajā stāvā ir divdesmit pasažieru vietas un viena šofera vieta, bet otrajā stāvā ir piecdesmit divas pasažieru vietas, kā arī divas ieejas – autobusa priekšgalā un aizmugurē labajā pusē. Kāpnes uz autobusa otro stāvu atrodas autobusa aizmugurē, labajā pusē, tām ir seši pakāpieni, tie ir ar plastmasi apdari, kas pārklāta ar paklāju. (3.sējums 52.lietas lapa)

Ar 2004.gada 30.aprīļa medicīnisko ziņojumu par /pers. B/ ārstēšanos Prāgas slimnīcas Atdzīvināšanas un intensīvās terapijas nodaļā no 2004.gada 24.aprīļa ar diagnozi: galvas smadzeņu trauma, galvaskausa iekšējā hematoma, subdurālā hematoma, subarahnoidālā hematoma, smadzeņu tūska. (1.sējums 44.lietas lapa, tulkojums 2.sējuma 69.lietas lapa)

Ar izrakstu no Prāgas Centrālās militārās slimnīcas Intensīvās terapijas nodaļas par /pers. B/ stāvokli uzņemšanas brīdī. (1.sējums 55. – 56.lietas lapa, tulkojums 2.sējums 85. – 86.lietas lapa)

Ar 2005.gada 9.novembra ekspertu komisijas tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu Nr.46K, kura secinājumu daļā norādīts, ka /pers. B/ konstatēts galvas sasitums ar sistu brūci pakausī, hematomas zem cietā smadzeņu apvalka un galvas smadzenēs, saasiņojums zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem, smadzeņu tūska. Sejas sasitums ar masīvu asinsizplūdumu un nobrāzumu. Abu roku, ceļgalu un apakšstilbu sasitums ar asinsizplūdumiem. Traumas rezultātā radās nepieciešamība atvērt galvaskausu hematomas evakuācijai. Turpmākajā ārstēšanas laikā tika veiktas vairākas galvaskausa operācijas, traumai pievienojās pēctraumatiska encefalopātija ar simptomātisku epilepsiju. Minētie miesas bojājumi varēja rasties trulu, cietu priekšmetu iedarbības rezultātā 2004.gada 23.aprīlī. Miesas bojājumi kopumā pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušā dzīvībai. Uzrādītie miesas bojājumi, ņemot vērā bojājumu raksturu, lokalizāciju un skaitu, visticamāk, radušies kā sitienu rezultātā pa seju ar sekojošu atsitienu pret cietu, trulu virsmu, tā arī krišanas rezultātā pa iekšpusē esošajām autobusa kāpnēm. Precīzi pateikt, kuri miesas bojājumi atbilst attiecīgai traumas epizodei, nevar. (3.sējums 100. – 106.lietas lapa)

Ar 2009.gada 5.jūnija papildus ekspertu komisijas tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu Nr.29-K, kura secinājumu daļā norādīts, ka /pers. B/ (/pers. B/) brūce pakauša rajonā varēja rasties vienas traumatiskas iedarbības rezultātā. Ņemot vērā lietas apstākļus un cietušā uzrādīto, visticamāk, brūce radusies kritiena rezultātā un atsitoties pret cietu, trulu virsmu. Saasiņojums zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem, kā arī hematoma zem cietā smadzeņu apvalka un smadzenēs, kas izraisīja smadzeņu tūsku, varēja rasties sitiena rezultātā ar dūri pa seju ar sekojošu kritienu no sava auguma augstuma un atsitoties ar pakausi pret betona uzlējumu. Augstākminētie miesas bojājumi varēja ietekmēt cietušā uzvedību, spēju brīvi pārvietoties un stabili turēties uz kājām. Sejas apvidū /pers. B/ konstatēts viens plašs asinsizplūdums un viens nobrāzums lūpu rajonā pa kreisi, kā uzrādīts Prāgas centrālās militārās slimnīcas uzņemšanas nodaļā. Tā kā miesas

bojājumu apraksts ir ļoti nepilnīgs (tulkojums nav saprotams), precīzi pateikt, cik traumatisku iedarbību rezutātā miesas bojājumi uz sejas radušies, nevar, bet tie varēja rasties gan tieša sitiena rezultātā pa seju, gan kritiena rezultātā, tajā skaitā, aizķeroties aiz televizora. /pers. B/ vēl konstatēts abu roku, ceļgalu un apakšstilbu sasistums ar asinsizplūdumiem, kas varēja rasties trulu cietu priekšmetu iedarbības rezultātā. (3.sējums 160. – 166.lietas lapa)

Izvērtējot krimināllietā iegūto pierādījumu kopumu, tiesa atzīst, ka tas atbilst Kriminālprocesa likuma 124.panta piektās daļas nosacījumiem, proti, pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību. Pārbaudot pierādījumus krimināllietā, novērtējot tos no attiecināmības, pieļaujamības un ticamības viedokļa, tiesa atzīst, ka tie, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127.pantu, var tikt izmantoti kā pierādījumi, tie apstiprina /pers. A/ vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā, izdarīšanā.

Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par tāda miesas bojājuma tīšu nodarīšanu, kas bīstams dzīvībai (smags miesas bojājums). Tiesa uzskata, ka tiesas izmeklēšanas gaitā ir konstatēts un pierādīts, ka 2014.gada 23.aprīļa pēcpusdienā, brauciena uz Pasaules čempionātu hokejā Prāgā laikā, pēc savstarpējas apvainojošu un aizskarošu vārdu apmaiņas starp /pers. A/ un /pers. B/ cietušā uzvedības dēļ, precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā Polijas teritorijā, /pers. A/, uz savstarpēji naidīgu attiecību pamata, nolūkā nodarīt miesas bojājumus, tīši ar dūri vienu reizi iesita /pers. B/ pa seju, no kā /pers. B/ atmuguriski nokrita zemē un zaudēja samaņu, atsitoties ar galvu pret betona uzlējumu. Sitiena ar dūri pa seju un tam sekojošā kritiena rezultātā /pers. B/ tika nodarīti miesas bojājumi, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušā dzīvībai.

Tieši šādas apsūdzībā norādītās apsūdzētā /pers. A/ darbības un notikuma apstākļus apstiprina tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītie un augstāk sprieduma tekstā uzskaitītie pierādījumi to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Atbilstoši juridiskajā literatūrā norādītajam skaidrojumam, ja vainīgais ir paredzējis konkrētas smaguma pakāpes miesas bojājumu nodarīšanu, vēlējies to iestāšanos un tie ir faktiski nodarīti, nodarījumu raksturo tiešs nodoms. Savukārt miesas bojājumi kvalificējami kā izdarīti ar netiešu nodomu, ja vainīgais paredzējis konkrētas smaguma pakāpes miesas bojājumu nodarīšanu un apzināti pieļāvis šādu seku iestāšanos (vainīgā apziņā sekas nav konkretizētas un tiek pieļauta iespēja nodarīt jebkura smaguma miesas bojājumus), šādā gadījumā atbildība iestājas par faktiski nodarīto miesas bojājumu. *(skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināltiesības. Vispārīgā un sevišķā daļa. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 1999, 181.lpp.)*

Tiesas ieskatā, ar augstāk spriedumā norādītajām cietušā /pers. B/ un liecinieces /pers. U/ liecībām par apsūdzētā /pers. A/ izteikumiem, kāpjot ārā no autobusa, „nokautēt" cietušo, liecinieku /pers. AE/, /pers. D/, /pers. E/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/, /pers. O/, /pers. S/, /pers. K/, /pers. U/, /pers. H/, /pers. C/ un /pers. G/ liecībām par cietušā un apsūdzētā konfliktu autobusā, kā arī ar liecinieces /pers. U/ un liecinieka /pers. C/ liecībām par apsūdzētā izdarīto sitienu pa seju cietušajam, tam sekojošu cietušā kritienu, ir pierādīts apsūdzētā /pers. A/ netiešais nodoms nodarīt cietušajam miesas bojājumus.

Tiesa netic apsūdzētā pirmstiesas kriminālprocesā un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem par to, ka viņa rīcība vērtējama kā pašsaizsardzība, jo viņam bijis iemesls uzskatīt, ka /pers. B/ var nodarīt viņam kaitējumu ar nazi, tāpēc pielietoja fizisku spēku kā speclīdzekli. Šādas apsūdzētā liecības ir pretrunā ar iepriekš uzskaitītajām norādīto liecinieku pirmstiesas kriminālprocesa un tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām.

Apsūdzētā/pers. A/ liecības, noliedzot sitiena izdarīšanu cietušajam, tiesa vērtē kā viņa izraudzītu aizstāvības pozīciju ar mērķi izvairīties no krimināatbildības un soda par smaga nozieguma izdarīšanu. Tāpat tiesa nepiešķir ticamību liecinieku /pers. D/ un /pers. M/ liecībām par to, ka apsūdzētais tikai pagrūda cietušo, nevis viņam iesita, jo apsūdzētais ir liecinieka /pers. D/ radinieks, savukārt /pers. M/ bija viens no apsūdzētā draugiem. Šādas nosaukto liecinieku liecības tiesa vērtē kā viņu vēlmi palīdzēt apsūdzētajam.

Vienlaicīgi tiesa kritiski vērtē apsūdzētā /pers. A/ tiesas sēdē izvirzīto versiju par to, ka cietušais smagus, dzīvībai bīstamus miesas bojājumus ir ieguvis, krītot pa autobusa salona kāpnēm 2004.gada 24.aprīļa naktī. Tiesa ņem vērā 2009.gada 5.jūnija papildus ekspertu komisijas tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr.29-K norādīto, ka cietušajam saasiņojums zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem, kā arī hematoma zem cietā smadzeņu apvalka un smadzenēs, kas izraisīja smadzeņu tūsku, varēja rasties sitiena rezultātā ar dūri pa seju ar sekojošu kritienu no sava auguma augstuma un atsitoties ar pakausi pret betona uzlējumu. Iepriekš minētie miesas bojājumi varēja ietekmēt cietušā uzvedību un spēju brīvi pārvietoties un stabili turēties uz kājām. Arī eksperte /pers. AF/ tiesas izmeklēšanas laikā viennozīmīgi norādīja, ka asinsizplūdumi zem cietā smadzeņu apvalka cietušajam radās traumas rezultātā, plīstot asinsvadam un galvā uzkrājoties asinīm.

Tiesas ieskatā, pirmstiesas kriminālprocesā /pers. A/ darbības pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas ir kvalificētas pareizi, guvušas apstiprinājumu arī tiesas sēdē un tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam inkriminēto darbību izdarīšanā.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nosacījumiem, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Nosakot apsūdzētajam soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumiem, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtās daļas nosacījumiem, apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā, klasificējams kā smags noziegums.

Tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošie dati – agrāk tiesāts, sodāmība dzēsta, strādā

SIA /Nosaukums A/ par projektu vadītāju, no bijušajām darbavietām SIA /Nosaukums B/ un SIA /Nosaukums C/ raksturots pozitīvi, VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta uzskaitē nesastāv, datu par apsūdzētā psihiskiem traucējumiem nav. (3.sējums 168.,169., 200., 233.lietas lapa, 5.sējums 88.lietas lapa)

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 5.punktu, tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts cietušā prettiesiskas uzvedības ietekmē.

Atbildību mīkstinošs apstāklis – noziedzīga nodarījuma izdarīšana, cietušā prettiesiskas vai amorālas uzvedības ietekmē, nozīmē, ka to izraisījusi tieši šāda cietušā rīcība. Tā varēja izpausties vardarbībā, smagā goda aizskārumā vai citās prettiesiskās darbībās pret vainīgo vai kādu trešo personu. *(skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināllikuma zinātniski – praktiskais komentārs. 1.grāmata, Vispārīgā daļa. Rīga: firma „AFS", 2007, 167.lpp.)*

Gan pirmstiesas kriminālprocesa laikā, gan tiesas izmeklēšanā liecinieki /pers. D/, /pers. E/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/, /pers. O/, /pers. S/, /pers. K/, /pers. U/, /pers. P/, /pers. T/, /pers. AB/ un /pers. AC/ norādīja, ka cietušais /pers. B/ autobusā atradās stiprā alkohola reibumā, neatļauti filmēja notiekošo robežpunktos, pretēji robežsargu un citu autobusa pasažieru aizrādījumiem, lamājās necenzētiem vārdiem, kā arī izteica draudus autobusā braucošajiem cilvēkiem. Arī lieciniece /pers. AE/ tiesas sēdē liecināja, ka pirmais konfliktēt un strīdēties sāka tieši cietušais, savukārt lieciniece /pers. A0/ norādīja, ka cietušā skaļā un bravūrīgā uzvedība varēja izraisīt pret viņu nepatiku.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punkta nosacījumiem, tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē. Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ nenoliedza, ka autobusā brauciena laikā lietoja alkoholiskos dzērienus.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais izdarīja smagu noziegumu, kura rezultātā cietušajam /pers. B/ tika nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami viņa dzīvībai. Tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. A/ personu visumā pozitīvi raksturojošās ziņas.

Kopumā tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka /pers. A/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc uzskata par iespējamu notiesāt viņu nosacīti, saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, sodu neizpildot, ja tiesas noteiktajā pārbaudes laikā viņš neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu un nepārkāps sabiedrisko kārtību.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ sodu nosacītas brīvības atņemšanas veidā, tiesa ievēro Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda preventīvo mērķi, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka izskatāmajā krimināllietā konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs un atbildību pastiprinošs apstāklis.

Tiesa konstatē, ka izskatāmajā krimināllietā nav ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, kas saistāms ar lietas apjomu, pirmstiesas kriminālprocesā nopratinot divdesmit trīs lieciniekus, procesuālo darbību daudzumu un laikietilpību, tajā skaitā, veicot dokumentu tulkošanu no čehu valodas, ekspertīžu veikšanu. Kriminālprocess ierosināts 2004.gada 26.maijā (1.sējums 1.lietas lapa), 2007.gada 27.jūlijā pieņemts lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu (3.sējums 134. – 138.lietas lapa), 2009.gada 27.martā pieņemts lēmums par lēmuma par kriminālprocesa izbeigšanu atcelšanu (3.sējums 153. – 154.lietas lapa), 2009.gada 26.oktobrī krimināllieta saņemta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā (3.sējums 186.lietas lapa), tiesas izmeklēšana krimināllietā uzsākta 2010.gada 17.martā. Tiesas ieskatā, nosakot soda mēru apsūdzētajam /pers. A/, piemērojami Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi, mīkstinot apsūdzētajam /pers. A/ piemērojamā soda mēru.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas nosacījumiem, cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā. Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām – tikai jānorāda. Pieteikumu var iesniegt rakstveidā vai izteikt mutvārdos. Mutvārdu pieteikumu procesa virzītājs ieraksta protokolā.

Tiesa konstatē, ka cietušais /pers. B/ tiesas sēdē 2010.gada 17.martā, līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai, norādīja, ka mutiski vēlas pieteikt materiālā kaitējuma kompensāciju Ls 80000 jeb EUR 113829,74 apmērā, ko vēlas piedzīt no apsūdzētā /pers. A/, kaitējuma kompensācijā būs iekļauts gan materiālais, gan morālais viņam nodarītais kaitējums. Cietušais norādīja, ka vēlas piedzīt no apsūdzētā /pers. A/ 332 tūkstošus kronu jeb Ls 8000 (EUR 11382,97) līdz Ls 10000 (EUR 14228,72) par laiku Čehijas militārajā hospitālī, kā arī Ls 3000 jeb EUR 4268,62 par evakuāciju, ko veica Katastrofu medicīnas centra darbinieki, savukārt pārējā kaitējuma summa ir kompensācija par to, ka viņš ir sakropļots, otrās grupas invalīds un nevar atrast darbu. (3.sējums 204. – 205.lietas lapa)

Nākamajā tiesas sēdē 2010.gada 29.aprīlī, jau pēc tiesas izmeklēšanas uzsākšanas, cietušais /pers. B/ iesniedza tiesai kompensācijas pieteikumu par viņam radītā kaitējuma atlīdzināšanu – mantiskajiem zaudējumiem Ls 12196,40 jeb EUR 17353,91 apmērā, fiziskajām ciešanām un morālo aizskārumu Ls 67803,60 jeb EUR 96475,83 apmērā. (3.sējums 228. – 230.lietas lapa).

Izlemjot jautājumu par cietušā /pers. B/ kompensācijas pieteikumu, tiesa ņem vērā to, ka likums imperatīvi nosaka cietušā rīcību līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā, tas ir, cietušajam ir jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas un jānorāda kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām.

Tiesas ieskatā, no 2010.gada 17.marta tiesas sēdes protokola ir redzams, ka cietušais /pers. B/ nepamatoja par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmēru un konkrēti tiesai nenorādīja kompensācijas apmēru par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām.

Tiesa uzskata, pie šādiem apstākļiem tiesai nav pamata izvērtēt cietušā /pers. B/ pieteikumu un tiesa nenosaka kompensāciju. Tiesas ieskatā, to nevar atzīt par cietušā tiesību aizskārumu, jo cietušajam /pers. B/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešās daļas noteikumiem, saglabājas tiesības prasīt kaitējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 524., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus, sodīt ar brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo un otro daļu, sodu /pers. A/ noteikt izciest nosacīti, ar pārbaudes laiku uz sešiem mēnešiem.

Cietušajam /pers. B/ kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2015.gada 26.janvārī.

Tiesnese **Ieva Kulagina**